- **Tarla tarım sistemleri deyince, ekolojik faktörler yönünden farklı bölgelerde uygulanması gerekli toprak işleme, ekim, gübreleme, sulama ve diğer bakım işlemleriyle hasat ve harman gibi teknik işlemler anlaşılır.**
- ***Tarla tarım sistemleri uygulamalarında en önemli faktör*** **su varlığı, yağış miktarı ve rejimidir.**
- **Yağış faktörü veya kuraklık indeksi gibi faktörlere göre yeryüzü; kurak, yarı kurak, nemli, çok nemli gibi iklim bölgelerine ayrılır.**
    - **Bu yönüyle tarla tarım sistemleri**
        1. **Kuru tarım,**
        2. **Sulu tarım ve**
        3. **Nemli tarım olarak başlıca üç ana grupta sınıflandırılır.**

Kuru Tarım:

- Yıllık yağışı 500 mm'ye kadar olan ve yağışın mevsimlere dağılışı düzensiz olan bölgelerde sulamasız yapılan tarım sistemidir.
- Bu sistem, yağışın bitkiler için sınırlayıcı bir faktör olduğu yerlerde zorunlulukla uygulanır.
- *Kuru tarım sisteminde temel amaç;* özel iklim koşulları altında atmosferden gelen yağış sularını bitki yetiştirmede en etkili olarak kullanmaktır.
- Ülkemizde kıyı bölgeler, Trakya, Doğu Anadolu dışındaki alanlar kurak iklim bölgeleridir. Yağışı genellikle 500 mm'nin altında olan ve kuru tarımın uygulama zorunluluğu bulunan bu bölgeler Türkiye tarla alanlarının %70'den fazlasını oluşturur.
- Kuru tarım alanlarında serin iklim tahılları (başta buğday ve arpa), serin mevsim bakliyatlar (başta nohut ve mercimek), kurağa dayanıklı bazı endüstri bitkileri (haşhaş, aspir, kanola, yağ keteni, kimyon gibi) ile bazı yem bitkileri (fiğ, burçak, korunga gibi) yoğun olarak yetiştirilir.

Sulu Tarım:

- Yıllık yağışı 500 mm'nin altında olan ve yıllık yağışları mevsimlere dağılışı düzensiz olan kuru tarım bölgelerinde sulama yapılarak uygulanan tarım sistemidir.
- Sulu tarım alanlarında sulama yaparak toprakta istenildiği kadar nem biriktirilebildiği için nadasa gerek kalmaz ve bu tip alanlarda her yıl ürün alınır.
  - Örneğin Orta Anadolu'nun sulanan tarım alanlarında şekerpancarı, patates, mısır, ayçiçeği, fasulye, yonca gibi tarla bitkileri ekim nöbetinde yer sıkça yer alır. Akdeniz ikliminin hüküm sürdüğü sulu tarım alanlarında (örneğin Çukurova'da), kışlık ana ürün buğday, kolza ve turfanda patates gibi ürünlerden sonra, yazlık ikinci ürün soya, susam, yerfıstığı, mısır ve hatta pamuk gibi bitkilerden birisi ekilerek yılda iki ürün kaldırılır.

Sulama; normal yağışlarla bitkinin gelişmesi için gerekli olan suyun karşılanmadığı hallerde suni olarak toprağa verilmesidir.

Nemli Tarım:

- Yıllık yağış miktarı 750 mm'nin üzerinde (özellikle de 1250 mm'nin üzerinde olan), yağışların mevsimlere dağılışı düzenli ve yıllık yağış miktarı yıllık buharlaşma miktarından fazla olan bölgelerde uygulanan tarım sistemidir.
- Bu sistemde sulama yapılmaz. *Ancak çoğu zaman suyun eksikliği değil, tam tersine fazlalığı sorun olmaya başlar*. Böyle durumlarda suyun fazlalığını topraktan uzaklaştırmak için toprak olabildiğince derin işlenir ve drenaj kanalları açılır.
- Ülkemizde nemli tarıma en uygun bölge olan Doğu Karadeniz Bölgesi'nde ekonomik olarak yetişebilen ürünler sınırlı olmakla birlikte, bölgenin iklim ve toprak yapısına çay, fındık, mısır, kivi, karayemiş, kara lahana gibi daha çok tropikal ve subtropik iklim bitkileri çok iyi uyum sağlamışlardır.

Nemli iklimlerde fazla suyun zararları şu şekilde sıralanabilir;

a. Topraktaki besin maddelerini uzaklaştırarak tonlarca toprağı fakir hale getirir,
b. Toprağa asit karekter kazandırır,
c. Toprağı teksel yapıya geçirir,
d. Toprak ısısını düşürür,
e. Kültür bitkilerinin gelişmesini zorlaştırır

Buğday, arpa, yulaf, çavdar, tritikale, ayçiçeği, kanola, aspir, haşhaş, nohut, mercimek, kimyon, anason, fiğ ve korunga kuru tarım ürünlerindendir; doğal yağışlarla ekonomik bir üretim yapılabilmektedir.

Pamuk, soya, yerfıstığı ve susam, sulu tarım ürünlerindendir; Akdeniz ikliminin kurak yaz mevsiminde ancak sulanarak ekonomik bir üretim yapılabilir.

Şekerpancarı, patates, mısır, fasulye, yonca ve üçgül sulu tarım ürünlerindendir; Akdeniz ve karasal iklimin kurak yaz mevsiminde sulanırlar.

Çay, nemli tarım ürünüdür; Karadeniz ikliminin düzenli yağış alan bölgelerinde sulanmadan yetişir.

TARLA TARIMINI KISITLAYAN EN ÖNEMLİ FAKTÖR: SU

Dünyanın birçok bölgesi, tarla bitkileri üretimi yapmak için son derece uygun koşullara sahiptir. Tarla bitkileri üretimini kısıtlayan en önemli faktör su eksikliği veya nem yetersizliğidir. Türkiye'de tarım alanlarının yaklaşık %40'ı yarı kurak alanlardan meydana gelir ve bu alanların yaklaşık %60'ı Orta Anadolu'da ve %40 Güneydoğu Anadolu, Kuzey ve Batı Geçit Bölgelerinde yer alır. Doğu Karadeniz Bölgesi ve bazı yüksek rakımlı bölgeler dışında kalan bölgelerde yıllık doğal yağış toplamı 300-800 mm arasında değişir ve bu miktarın da %80'e yakını kış ve ilkbahar mevsimlerinde düşer. Bu nedenle bu tip kurak ve yarı kurak bölgelerde sulama olanağı yok ise tahıl ağırlıklı kuru tarım sistemi zorunlu olarak uygulanır. Eğer kuru tarım alanlarında sulama sistemleri kurulup geliştirilebilirse (sulu tarım sistemi) tarla bitkileri ekim alanları daha da genişleyecektir. Kurak ve yarı kurak tarım alanlarında sulu tarıma geçişle birlikte çok ürünlü üretim sistemlerin de önü açılmış olacaktır.

SUYUN BAZEN EKSİKLİĞİ BAZEN DE FAZLALIĞI SORUN!

- Türkiye'de karasal iklimin hakim olduğu kuru tarım bölgelerinde suyun eksikliği, tipik Karadeniz ikliminin hakim olduğu nemli tarım bölgelerinde ise suyun fazlalığı sorun olur. Nemli tarım bölgelerinde, ılıman ve karasal iklim bölgelerinde yetiştirilen bitkilerin birçoğu ekonomik olarak yetiştirilemez. Örneğin çeltik, mısır, patates ve şekerpancarı gibi ılıman ve karasal iklim bölgelerinde sulanarak yetiştirilebilen tarla bitkileri, nemli tarımın yapıldığı bölgelerde sulanmadan yetişebilir ise de, hasat ve harman işlemleri sürekli yağış ve nemden dolayı büyük sorun olur. Örneğin Doğu Karadeniz Bölgesi'nde mısır bitkisi sulanmadan yetişebildiği için çok fazla üretilir. Ancak hasat edilen mısır koçanlarını kurutmak için serenderlerden faydalanılır. Yine şekerpancarı bu bölgede sulanmadan yüksek verim verirse de, şeker oranı düşük olduğu için üretimi yapılmaz. Sürekli aralıksız düşen yağışlar ayçiçeğinin tozlaşmasını sağlayan arıların çalışmasını engellediği gibi, bitkinin hasadını ve elde edilen tohumların kurumasını zorlaştırır. Üstelik aşırı nem nedeniyle artan ve çeşitlenen hastalık etmeleri verimi ve kaliteyi önemli ölçüde düşürür. Örneğin buğday aşırı nemli ve sıcak iklimlerde özellikle fungal ve bakteriyal kökenli hastalıklardan (özellikle Septoria) büyük zarar görür.

- Dünyada tropikal iklimin hüküm sürdüğü sıcak güney ülkelerinde yoğun olarak nemli tarım uygulanır ve bu ülkelerde çeltik, muz, kivi, mango, kahve, Hindistan cevizi, ananas, karabiber, tarçın, zencefil, zerdeçal, karanfil, vanilya gibi ürünler yetiştirilir.

- Ülkemizde nemli tarıma en uygun bölge olan Doğu Karadeniz Bölgesi'nde ekonomik olarak yetişebilen ürünler sınırlı olmakla birlikte, bölgenin iklim ve toprak yapısına çay, fındık, kivi, karayemiş, kara lahana gibi daha çok tropikal ve subtropik iklim bitkileri çok iyi uyum sağlamışlardır.

Rize'de mısır kurutulan bir serender

ÇOK ÜRÜNLÜ ÜRETİM SİSTEMLERİ

- Aynı tarla arazisi üzerinde ürünlerin yalın, karışık veya çoklu olarak yetiştirilmesi ile ilgili çok farklı tarım sistemleri mevcuttur.
- Dünyada tarla bitkileri yetiştiriciliğinde yaygın olarak yalın (monokültür) ekim sistemi (örneğin bir tarlada uzun yıllar sadece buğday veya sadece pamuk yetiştirmek) uygulanmakla birlikte, farklı türlerden birbirlerini tamamlayan bitkilerin belirli bir plan içeresinde karışık olarak yetiştiriciliğinin yapıldığı "çok ürünlü üretim sistemleri" de vardır.

Çok ürünlü üretim sistemi, en basit anlatımla, aynı tarla üzerinde iki ya da daha fazla ürünün bir arada yetiştirilmesidir. Çoklu üretim, çift üretim, karışık ekim, araya ekim gibi farklı versiyonları vardır. Çoklu üretim, özellikle aynı yıl içerinde yıl boyu yağışların düzenli olarak düştüğü bölgelerde, aynı tarla üzerinde neredeyse yılın 12 ayında kesintisiz üretim yapıldığı sistemleri de kapsar.

Bu sistemde iki ürün birbiri arkasından aynı yıl içeresinde veya üç ürün iki yılda aynı tarlada üretiliyorsa buna "çift üretim" adı verilir. Burada asıl amaç, aynı tarladan mümkün olduğunca azami ölçüde fayda sağlamaktır.

- Türkiye'de Çukurova bölgesinde yapılan bir uygulama ile: buğday (Kasım-Mayıs) - Mısır (Haziran-Eylül) – turfanda patates (Ekim-Mart) – pamuk (Nisan-Ekim) şeklinde aynı tarladan iki yılda dört ürün kaldırılabilmektedir. Bu uygulama, çoklu üretim sistemleri (çift üretim) için iyi bir örnektir.

Aylar →	10/11	12	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10/11
1. yıl	Ana ürün (buğday, kolza, vb)							İkinci ürün (soya, susam, yerfıstığı, vb)				
2. yıl	Ara ürün (turfanda patates, fiğ, vb)					Ana ürün (Pamuk)						
3. yıl	Ana ürün (kolza, buğday, vb)							İkinci ürün (mısır, soya, yerfıstığı, vb)				

EKİM NÖBETİ

- **Ekim nöbeti (münavebe veya rotasyon) çoklu üretim sistemlerinin farklı bir uygulama sahasıdır.**

Aynı tarla üzerinde, değişik tarla bitkilerinin belirli sıra dahilinde birbirini takip edecek şekilde yetiştirilmesine ekim nöbeti denir (örneğin; buğday hasadından sonra mısır, kolza hasadından sonra soya veya şekerpancarı hasadından sonra arpa yetiştirilmesi gibi).

Ekim nöbetinden beklenen faydalar;

(1) Yabancı otlar, hastalık ve zararlılarla mücadele etmek,

(2) Toprağın fiziksel, kimyasal ve biyolojik yapısını iyileştirmek,

(3) Toprağın çeşitli katmanlarından aynı derecede faydalanmak,

(4) Erozyonu önlemek ve

(5) Toprak verimliliğini korumaktır.

- **Örneğin monokültür patates yetiştiriciliği yapılan alanlarda patates uyuzu (*Actynomyces scables*) çok büyük verim kayıplarına yol açarken, patates ile şekerpancarı münavebeye sokulduğunda bu hastalık daha kolay kontrol altında tutulabilmektedir. Bu nedenle pancardan önce patates ve pancardan sonra buğday yaygın bir münavebe uygulamasıdır.**

İYİ BİR EKİM NÖBETİNİN ÖZELLİKLERİ

1. Ekim nöbetine alınan bitkilerin ekiliş alanları, mecburiyet olmadığı müddetçe, her yıl aynı genişlikte olmalıdır.
2. Ekim nöbeti hayvancılık yapılan işletmelerde çiftlik hayvanlarına ot temin edecek şekilde planlanmalıdır.
3. Ekim nöbetine yabancı ot kontrolü için bir çapa bitkisi konulmalıdır.
4. Ekim nöbetine çim kapağı meydana getiren bitkilerin konması arzu edilir.
5. Ekim nöbeti ve hayvan besleme sistemi toprağın organik maddesini artırıcı doğrultuda olmalıdır.
6. Ekim nöbetine, kontrol edilebilecek kadar geniş, satılması kolay ve bol para getiren ürün konmalıdır.

- Bir bölgede uygulanacak ekim nöbeti sistemine birçok faktör etki eder; Bu faktörler
    1. bölgenin iklim koşulları ve toprak yapısı,
    2. sulama olanakları,
    3. yetiştirilebilecek bitki türleri,
    4. yabancı ot, hastalık ve zararlıların yayılma durumu,
    5. ulaşım, depolama ve pazarlama olanaklarıdır.
- Her bir yöre veya bölge için toprak ve ürün verimliliğini artıran ve ekonomik bir gelir sağlayan ekim nöbeti uygulamalarının hayata geçirilmesi gerekmektedir.

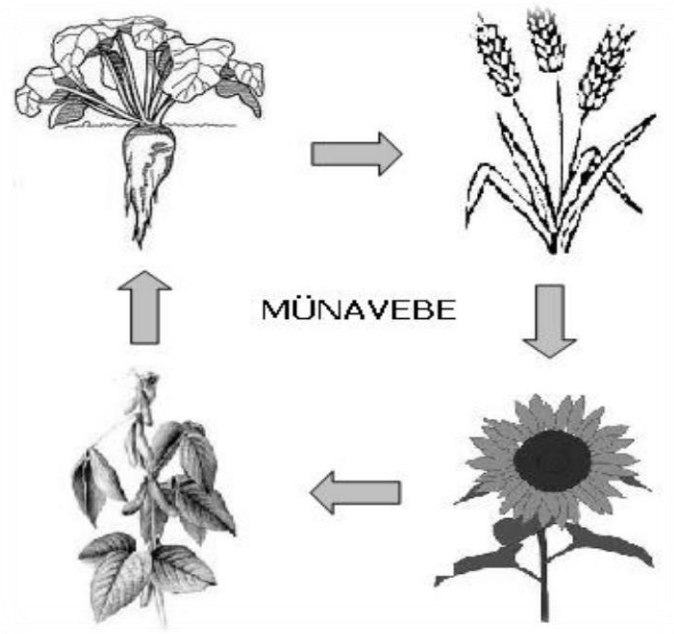
Bir bölgede gözlenen ürün çeşitliliği (tarla alanlarının farklı renklerde görünmesi), bu bölgede münavebe uygulandığını ispatlamaz. Münavebe, aynı tarlada farklı türlerden kültür bitkilerinin düzenli aralıklarla arka arkaya yetiştirilmesidir. .

EKİM NÖBETİ VE ÇOK ÜRÜNLÜ ÜRETİM

- ***Ekim nöbetinde bitkilerin düzenli bir şekilde birbirlerini takip etmesi çok önemli bir konudur.***

1. **Genellikle ekim nöbetinde en fazla önem en faydalı bitkiye verilmelidir.**
2. **Ekim nöbetini tatbik ederken ortaya çıkacak işçi ihtiyacını da göz önünde bulundurmak gerekir.**
3. **Tahıl ve yem bitkileri yetiştirilen yerlerde genellikle çapa bitkisini tahıllar ve bunu da yem bitkileri ve üçgüller takip eder.**
   - **Bu sıra toprak hazırlığı için gerekli olan işçiliği minimuma indirir ve ekim nöbetiyle her bir bitkiden beklenilen en iyi şekilde sağlanmış olur.**
4. **Ekim nöbetine alınacak bitkilere toprak çeşidinin de etkisi vardır. İki çeşit toprağı olan bir işletmede iki ayrı ekim nöbetinin tatbik edilmesi tavsiye edilebilir.**

- ***Uygulamalarda genellikle iyi gelir getiren bir bitki esas alınmakta ve diğer ürünler bu bitkiye göre ekim nöbetinde yer almaktadır.***

ARAYA VEYA KARIŞIK EKİM SİSTEMLERİ

- Örneğin aynı tarla üzerinde ardışık olarak bir sıra mısır - bir sıra fasulye ekmek veya aynı tarla üzerinde arpa ve fiğ tohumlarını ekimden önce karıştırarak ekmek karışık ekime, turunçgil ağaçlarının arasına bakla veya bezleye ekmek araya ekime örnek olarak gösterilebilir. Bu tip üretim sistemlerinde önemli olan, araya veya karışık olarak ekilecek ürünlerin birbirlerini destekleyici olmasıdır.

- Örneğin mısır arasına ekilen fasulye mısır için, arpa ile karışık olarak ekilen fiğ ise arpa için iyi birer doğal azot kaynağıdır.
- Yine mısır ve arpa bitkileri birlikte yetiştirildikleri fasulye ve fiğ için iyi birer doğal tırmanma ve sarılma direkleridir.

- Dünyanın farklı iklim bölgelerinde farklı uygulanan çok ürünlü üretim sistemleri vardır. Örneğin ABD'de buğday ve soya, Afrika'da mısır ve fasulye, Hindistan'da sorgum ve yerfıstığı, Avusturya'da kılçıksız brom ve üçgül bitkileri araya veya karışık ekim sistemlerinde yaygın olarak birlikte kullanılırlar.

Mısır + Fasulye karışık ekim yöntemi

Buğday + Soya karışık ekim yöntemi

NADAS NEDİR VE NİÇİN UYGULANIR?

Nadas: Tarla toprağının işlenerek belirli bir süre boş bırakılmasıdır.

- Yapılma zamanına ve şekline göre nadas;
    1. güz nadası,
    2. yarım nadas,
    3. tam nadas,
    4. kara nadas ve
    5. anızlı nadas gibi çeşitleri vardır.
- Kuru tarımın yapıldığı bölgelerde su noksan bir faktör olup, genellikle yıllık yağışlar topraktan her yıl ürün kaldırmaya yeterli değildir. Bu nedenle iki yılda bir ürün alınır ve iki ekim yılı arasına bir "nadas yılı" koymak zorunlu olur. Bilhassa kurak ve yarı kurak bölgelerde düşen doğal yağışın her yıl üretim yapmaya izin vermeyecek kadar düşük olması nedeniyle çoğu zaman nadas zorunlu olarak uygulanır. Amaç, nadas yılında düşen yağış sularından bir kısmını toprakta biriktirmek ve ertesi yıl bitkiye yarayışlı olacak su miktarını artırmaktır .

Kuru tarım alanlarında uygulanan nadas tipleri şunlardır;

a. Kara Nadas (Ülkemizde en yaygın olarak uygulanan nadas tipidir)
b. Tam Nadas
c. Anızlı Nadas (1. Erozyonu önlemek ve 2. Daha fazla su biriktirmek için tarlada fazla anız ve saman bırakılarak yapılan nadas şeklidir.)
d. Bostan Nadası

Kuru tarım alanları dışında uygulanan nadas tipleri;

a. Güz Nadası
b. Yarım Nadas

Nadasın Faydaları;

1. Mahsul artıkları (sap, kök ve yaprak kısımları) ve yabancı flora kalıntılarını toprağa gömerek humus haline gelmesine ve mikroorganizmanın faaliyetlerini artırarak besin maddelerinin bitkiler tarafından alınabilir hale gelmesini sağlamaktadır.
2. Yabancı otları yok ederek su kaybını önlemektedir.
3. Nadastan sonra tarlaya ekilecek kültür bitkilerinin tohumlarının daha önceki tohumlarla ve yabancı ot tohumları ile karışmaması için bunların çimlenmelerine ortam hazırlamamak ve bunların yok edilmesini sağlamaktır
4. Toprağın teksel yapıdan furda bünyeye geçmesini temin etmek
5. Kılcallığı kırarak su kaybını önlemek
6. Toprağa kolaylıkla suyun nüfusunu sağlamak
7. Böcek ve zararlı hayvanların topraktaki yuvalarını bozmak, imha etmek
8. Toprakta nitrojen birikmesini sağlamaktır.

Nadasa Bırakılan Arazi Miktarının Azaltılması İmkanları :

1. Arazinin Yeteneğine Göre Kullanılması
2. Nadas Alanlarının Sulamayla Azaltılması
3. Tahıl Nadas sistemi Yerine Buğday Üretimini Azaltmayacak Şekilde Yeni Ekim Nöbetinin Uygulanması

Anızlı nadasın ve toprak yüzünde meydana getirilecek anız örtüsünün faydaları aşağıdaki şekilde sıralanabilir

1. Anız örtüsü, tarla toprağını yağmur damlalarının doğrudan doğruya çarpma etkisinden korur ve böylece kapillerin tıkanıp toprak yüzünün kaymak bağlaması önlenir.
2. Sapla kaldırılan azot; fosfor, gibi besin maddeleri toprağa geri verilir.
3. Anız örtüsü kendisi ile toprak yüzü arasında nispi nemi yüksek bir ortam yaratarak buharlaşma ile su kaybını önler.
4. Ayrıca suyun toprak yüzünden akış hızını keserek yağışların toprağa işlenmesini ve böylece su erozyonunu önler.
5. Anız kış rüzgarlarının hızını keser ve kar şeklindeki yağışları tutar.

NADAS ETKİNLİĞİNİ ARTIRMAK İÇİN…

- Nadas döneminde, kısıtlı olan suyu en azami ölçüde toprakta tutmayı, en azından ekim yatağında çimlenmeyi garanti altına alacak kadar bir nem bulundurmayı hedefleyecek şekilde toprak işleme yapılmalıdır.
  - Bu bakımdan toprak işlemenin yöntemi ve zamanı büyük önem taşır. Özellikle kara nadas yerine anızlı nadas veya minimum toprak işleme uygulamaları ile toprak ve su muhafazası daha iyi sağlanabilmektedir.
  - Bu uygulamalarda temel amaç; toprağı gereksiz yere işlememek, toprağı devirerek değil alttan yırtarak işlemek, ilk toprak işlemeyi erken ilkbaharda toprak tava gelir gelmez yapmak, toprak yüzeyini mümkünse malçlı (anız artığı gibi) bırakmaktır.
  - Toprak kaymak bağlamamış ve yabancı otlar zarar verecek boyutta çıkmamış ise ikileme ve üçleme gibi sürümler zorunlu kalınmadıkça yapılmamalıdır. Çünkü her toprak işlemede, toprak sürekli havalandığı ve aşırı ufalandığı için buharlaşma yoluyla su kayıpları artmaktadır.
  - Nadas uygulanan kuru tarım bölgeleri için, mümkünse tohumu gübre ile birlikte banda düşüren, ekici ayaklar arasında baskı tekerlekleri bulunan ve bu şekilde arkvari ekim yapabilen ekim makineleri (mibzerler) idealdir. Bu şekilde hem tohum ekim şeridinin üzeri iyice bastırılmış, hem de oluşan arklara daha fazla yağmur ve kar suyu biriktirilmiş olur.

Nadas döneminde tarlaya yağışlarla düşen su en iyi şekilde korunmaya çalışılmalıdır. Bu amaçla toprak işleme ve yabancı ot kontrolü düzenli olarak zamanında ve tekniğine uygun olarak yapılmalıdır. Nadas yılında tarlaya düşen toplam yağışın ekime kadar ancak %20'si toprakta tutulmaktadır (Örneğin 500 mm yağış düşmüş ise, nadas süresince toprakta ancak 100 mm su birikmiş olur). Yine de tutulan su, iyi bir çıkışa olanak sağlamaktadır.

ANIZ NEDİR VE NEDEN YAKILMAMALIDIR?

Anız: Tahıllar biçerdöver ile hasat edildikten sonra toprak yüzeyinde kalan dikili saplar olarak adlandırılır.

- Çoğu zaman yakılır.
- Oysa organik maddesi çok düşük ve erozyona çok açık olan topraklar için anız yakılmamalı, bilakis sürülerek veya parçalanarak toprağa yeniden kazandırılmalıdır.
- Anız yakmak bir çevre felaketidir. Çiftçiler anızı çoğunlukla üst üste ekim yaptıkları yıllarda toprağın pullukla daha kolay işlenmesi ve ekim makinelerinin daha kolay çalışması için yakarlar.
- Oysa hasat sonrası tarla yüzeyinde kalan materyaller, toprağı tavında tutmakta ve bilhassa meyilli arazilerde su ve rüzgâr erozyonuna engel olmaktadır.

- Özellikle nadasa bırakılacak tarlalarda anızı yakmanın hiçbir gereği yoktur. Çünkü bir sonraki ekime kadar geçen yaklaşık 15 aylık sürede anız sapları kendiliğinden çürüyerek toprağa karışmaktadır. Çevre ve Orman Bakanlığı'nın anız yakmaya ilişkin Çevre Yasası'nın hükümlerine göre; anız yakanlara her dekar için 20 YTL idari para cezası verileceği, Anız yakma fiilinin orman ve sulak alanlara bitişik yerler ile meskun mahallerde işlenmesi durumunda cezanın 5 kat arttırılacağı beyan edilmiştir.

ANIZ YAKMAK YERİNE DİREKT ANIZA EKİM

- Ülkemiz topraklarının %75'inde organik madde miktarı %2'nin altındadır. Bu, yıllarca uygulana gelen monokültür tarım ve bitkilerin hasat sonrası tarlada bırakılan ve anız olarak tanımlanan artıkların yakılmasının bir sonucudur.
- Çiftçinin anızla ilgili en önemli sorunu, çürüme süresinin uzun olmasıdır.
- Çiftçilerimizin anız yakmalarındaki birinci neden, toprak bir sonraki ekim sezonuna hazırlanırken toprak üzerinde kalan fazla anızın pullukla toprak işlemeyi zorlaştırmasındandır. Anız yakmak yerine, bir seçenek de, direkt anıza ekim yapmaktır. Bu amaçla geliştirilmiş özel ekim makineleri vardır.

Tahıl anızını yakmak yerine, anıza direkt ekim yapmak mümkündür. Yukarıda buğday anızına mısır ekimi ve aşağıda çıkış yapan mısır bitkileri görülüyor.

